Mária, nedotýkaj sa ma

written by Drahoslav Vajda | 1. januára 2026

Cyklus článkov o proroctve vo veršoch „Daniel 7:13-14“ v troch dieloch

2. diel

Prvá otázka:

Čo bolo účelom príchodu Syna človeka k Starodávnemu dňov?

Videl som v nočných videniach a hľa, s nebeskými oblakmi prichádzal ktosi na pohľad ako Syn človeka a prišiel až ku Starodávnemu dňov, a dali mu priblížiť sa pred neho.

Daniel 7:13

Ježiš Kristus z Nazareta, Syn človeka, prišiel do Jeruzalema na slávnosť svojej tretej Paschy. Prišiel ako zasľúbený Kráľ a Mesiáš tak, ako ňom prorokoval Zachariáš: prišiel *jazdiac na osliatku* (Zachariáš 9:9). Izrael ho, ako národ, ako Kráľa a Syna Dávidovho nerozpoznal, ale namiesto toho ho ukrižovali. Udalosti tejto paschálnej slávnosti boli búrlivé a dramatické. Keď Pán svojich učeníkov na túto udalosť pripravoval, nemohli tomu uveriť.

Ježiš Kristus zomrel, bol pochovaný a na tretí deň vstal z mŕtvych. Potom, ako ženy v prvý deň týždňa prišli k hrobu a našli ho prázdny, bolo to pre jeho učeníkov ďalšie prekvapenie, lebo *ešte neznali písma, že musel vstať z mŕtvych* (Ján 20:9; Rímskym 4:25; Židom 9:28).

Ježiš sa v to ráno pri otvorenom hrobe zjavil Márii Magdaléne. Písmo toto stretnutie opisuje nasledovne: *„A oni* [anjeli] *jej povedali: Ženo, čo plačeš? A ona im povedala: Vzali môjho Pána, a neviem, kde ho položili. A keď to povedala, obrátila sa nazad a videla Ježiša stáť, ale nevedela, že je to Ježiš. Ježiš jej povedal: Ženo, čo plačeš? Koho hľadáš? A ona domnievajúc sa, že je záhradník, povedala mu: Pane, ak si ho ty odniesol, povedz mi, kde si ho položil, a ja ho vezmem. Ježiš jej povedal: Mária! A ona sa obrátila a povedala mu hebrejsky: Rabbúni! (čo znamená: Učiteľu!). Ježiš jej povedal: Nedotýkaj sa ma, lebo som ešte nevstúpil hore k svojmu Otcovi; ale choď k mojim bratom a povedz im: Vstupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi a k svojmu Bohu a k vášmu Bohu. A tak prišla Mária Magdaléna a zvestovala učeníkom, že videla Pána, a že jej to povedal* (Ján 20:13-18).

Mária Ježiša sprvu nepoznala, mysliac si, že je záhradník. Pán ju pri tomto stretnutí dôrazne požiadal, aby sa ho nedotýkala, lebo *ešte nevstúpil hore k svojmu Otcovi* (verš 20:17), ale aby išla k jeho bratom a povedala im: *Vstupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi a k svojmu Bohu a k vášmu Bohu* (verš 17).

Prišiel večer tohto dňa. Učeníci boli spolu *a dvere, kde boli učeníci zhromaždení, boli zamknuté*

zo strachu pred Židmi, prišiel Ježiš a zastal si do prostriedku a povedal im: Pokoj vám! (Ján 20:19-20). *Ale oni, celí naľakaní a prestrašení, domnievali sa, že vidia ducha. A on im povedal: Prečo ste predesení, a prečo vzchádzajú také myšlienky vo vašom srdci? Vidzte moje ruky i moje nohy, že som ja sám, ten istý. Dotýkajte sa ma a vidzte, lebo duch nemá tela a kostí, a ako vidíte, že ja mám. A to povediac ukázal im ruky a nohy* (Lukáš 24:37-40).

Týmito veršami sme sa dostali k dvom udalostiam. Jedna sa odohrala ráno a bolo to stretnutie Pána Ježiša s Máriou Magdalénou pri otvorenom hrobe. Druhá sa odohrala večerným pri stretnutí Pána s učeníkmi sústredenými za zatvorenými dvermi. Ráno Pán Máriu požiadal, aby sa ho nedotýkala, ale večer už učeníkov požiadal, aby sa ho dotkli. Čo sa udialo, že ráno Márii nedovolil, aby sa ho dotkla a večer už učeníkov o to priam požiadal? Ako tieto skutočnosti vysvetľuje Písmo?

Zostúpil z nebies a prišiel, aby nás zachránil

Adamovou neposlušnosťou sme sa všetci stali hriešnikmi. Všetci splodení z muža a ženy sa rodíme s adamovskou hriešnou prirodzenosťou a *ako je napísané: Nieto spravodlivého ani jedného, niet toho, kto by rozumel, niet, kto by vážne hľadal Boha; všetci sa odchýlili, napospol stali sa neužitočnými; niet toho, kto by činil dobro, niet ani jedného* (Rímskym 3:10-12). Toto je žalostná realita ľudského rodu po Adamovom páde: *niet spravodlivého ani jedného*. Obete býkov a kozlov prinášané každoročne nikoho nedokázali urobiť spravodlivým, *lebo nie je možné, aby krv býkov a kozlov odňala hriechy* (Židom 10:1-4).

Pretože na zemi nebolo ani jedného spravodlivého, musel zasiahnuť Boh. Otec ustrojiť Synovi telo, poslal ho z nebies sem k nám na zem a prikázal dať mu *meno JEŽIŠ, lebo on zachráni svoj ľud od ich hriechov* (Matúš 1:22).[A)] Boží Syn prišiel medzi nás v poslušnosti Otcovi a prichádzajúc hovorí: *„Hľa, idem činiť, ó, Bože, tvoju vôľu… v ktorej vôli sme posvätení donesenou obeťou tela Ježiša Krista, raz navždy*“ (Židom 10:9-10).

Otec položil na Ježiša Krista naše hriechy a na ňom vykonal spravodlivý súd. Ježiš Kristus bol tým bezchybným Baránkom *ktorého preduložil Boh za obeť zmierenia* (Rímskym 3:25). Na kríži položil svoj život za nás, prelial svoju krv, aby my sme mali odpustené hriechy a stali sa spravodlivými skrze vieru v jeho krvi (Rímskym 3:25). Kristus zomrel na kríži, bol pochovaný a na tretí deň vstal z mŕtvych: *„bol vydaný pre naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie*“ (Rímskym 4:25).

Vstúpil k Otcovi

Z rozhovoru Ježiša s Máriou sa dozvedáme, že je na ceste k Otcovi, aby predstúpil pred neho: V*stupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi a k svojmu Bohu a k vášmu Bohu* (Ján 20:17).

V Kristovi máme vykúpenie skrze jeho krv, odpustenie hriechov (Rímskym 3:24; Efezským 1:7; Kolosenským 1:14). *„12) ani nie krvou kozlov a teliat, ale svojou vlastnou krvou vošiel raz navždy do svätyne vynajdúc večné vykúpenie. 22) A skoro všetko sa krvou očisťuje podľa zákona, a bez vyliatia krvi nedeje sa odpustenie. 24) Lebo Kristus nevošiel do svätyne, učinenej rukou, protiobrazu to pravej, ale do samého neba ukázať sa teraz tvári Božej za nás“* (Židom 9:12, 22, 24).

Kristus po svojom vzkriesení odišiel do neba so svojou krvou ukázať sa tvári Božej za nás. Vstúpil so svojou krvou do svätyne ako náš predbehúň (Židom 6:20). Toto sa udialo v prvý deň týždňa, v prvý deň Spasiteľovho vzkriesenia. Ježiš Kristus, Syn človeka, vstúpil so svojou krvou do svätyne ako náš

veľkňaz. Dokumentoval tým, že naplnil Otcovu vôľu a dielo, ktoré mu uložil Otec a kvôli ktorému prišiel sem dole medzi nás, na svet, splnil *a svojou vlastnou krvou vošiel raz navždy do svätyne vynajdúc večné vykúpenie* (Židom 9:12) a raz a navždy odstránil hriechy svojou obeťou (verš 26).

Odpoveď na prvú otázku znie: *Ježiš Kristus (Syn človeka) odišiel do nebies, aby predstúpil pred Boha (Starodávneho dňov) so svojou krvou a tým dokumentoval, že dielo, ktorému otec uložil splnil. Naplnil jeho vôľu*.

To bol účel jeho príchodu k Bohu a Otcovi. Odpoveď potrebujem ešte doplniť vysvetlením, prečo sa Mária nemala dotknúť Pána ráno pri stretnutí s ním. Urobíme tak v nasledujúcom krátkom oddiele.

Prečo Ježiš nedovolil Márii, aby sa ho dotkla?

Vysvetlenie tejto skutočnosti poskytuje Písmo v knihe proroka Aggea v 2. kapitole vo veršoch 11 až 13 a týka sa obete prinášanej Bohu. V týchto veršoch čítame, že to, čo je obetované Hospodinovi a prináša sa pred jeho tvár, nesmie sa podľa zákona (verš 11) ničoho dotknú, lebo by sa obeť znečistila, stala sa nečistou, nesvätou. Pre svätého Boha nič nečisté nie je prijateľné.

Pán Ježiš Kristus (Syn človeka) po svojom vzkriesení Márii povedal, že odchádza k svojmu Otcovi a svojmu Bohu. Odchádzal ako živá obeť ukázať sa so svojou krvou tvári Božej (Židom 9:22-24) a podľa Daniela ukázať sa Starodávnemu dňov a pred súdny tribunál: „...zasadol súd, a boli otvorené knihy“ (verš 10). Predstúpil tam podľa zákona, podľa pravidiel svätoslužby (Židom 9:1) nepoškvrnený, čistý, preto Daniel vo videní videl, že Synovi človeka sa dalo priblížiť pred Starodávneho dňov (Daniel 7:13). Toto svedčí aj o tom, že obeť Pána Ježiša Krista Boh prijal.

Odpoveď na položenú otázku znie: *Nesmela sa ho dotknúť, aby obeť, Boží Baránok, nebol poškvrnený, nečistý*.

Boh prijal obeť Ježiša Krista a Nová zmluva bola uzavretá a zapečatená (Židom 9:16). Preto sa už večer prvého dňa učeníci mohli Pána dotýkať.

Druhá otázka:

Kedy nastala udalosť opísaná vo verši Daniel 7:13?

Okrem toho, že Syn človeka bol Starodávnym dňov prijatý, udialo sa aj to, že súdnym rozhodnutím mu tam *bolo dané panstvo i sláva i kráľovstvo nad všetkými národmi, ľuďmi a jazykmi. Bolo mu dané panstvo, ktoré je večným panstvom, ktoré nepominie, a kráľovstvo, ktoré nebude zničené* (Daniel 7:14). Tuto skutočnosť oznámil svojim učeníkom tesne pred svojim odchodom do nebies k svojmu

Bohu a svojmu Otcovi. Oznámil im to v štyridsiatom dni od svojho vzkriesenia a poveril ich zvestovaním evanjelia: *„A Ježiš pristúpiac hovoril s nimi a povedal: Daná mi je každá moc na nebi aj na zemi. A tak iďte, čiňte učeníkmi všetky národy krstiac ich vo meno Otca i Syna i Svätého Ducha učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen*“ (Matúš 28:18-20; Skutky 1:8). Pre učeníkov to boli slová uistenie, že sú pod ochranou toho, komu je už daná všetka moc na nebi aj na zemi, a preto sa nemusia ničoho obávať, z ničoho nemusia mať strach. A ako čítame na ďalších miestach Písma, učeníci jeho slová pochopili, prijali a poslúchli. Išli a zvestovali evanjelium Ježiša Krista najprv v Jeruzaleme, potom v Judsku a tak až do posledných končín sveta. Keď Pán na štyridsiaty deň po vzkriesení odišiel natrvalo do neba, už mu bola prisúdená všetka moc na nebi aj na zemi.

Z tohto všetkého dostávame odpoveď aj na druhú otázku, ktorá znie: *K udalosti opísanej v Danielovi 7:13 došlo v prvý deň z mŕtvychvstania nášho Pána Ježiša Krista*.

Podľa nášho datovania udalosti opísané vo veršoch Daniel 7:13-14 nastali v roku 33 po Kristovi (v roku 33 n. l.) Bolo to v prvý deň týždňa po sviatku Paschy (Veľkej noci). Ide o relatívne datovanie a dátum tohto dňa vieme určiť s presnosťou, s akou vieme určiť dátumy narodenia a ukrižovania Ježiša Krista. Udalosti, o ktorých píšeme v tomto cykle nastali v dobe, ktorá je už dávno za nami, zatiaľ čo Antikristova doba je ešte len vec budúcnosti.

Poznámky

A) *Ježiš* (Matúš 1:21) = *Ješua – „Hospodin vysloboditeľ“*

Návrat na prvý diel Na pohľad ako Syn človeka

Prechod na tretí diel Daná mi je všetka moc

Prechod na články s témou Písmo vyučuje

Prechod na Najnovšie články na stránke

Prechod na úvodnú stránku – Úvod

Umiestnené: 27. januára 2026